

Аверіна Ольга Геннадіївна
студентка 3 курсу групи ПР-304
Навчально-наукового юридичного
інституту Національного
авіаційного університету
Науковий керівник – асистент
Циганій Світлана Олексіївна
Кафедра кримінального права
і процесу Навчально-наукового
юридичного інституту
Національного авіаційного
університету

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ЗЛОЧИНИ ПРОТИ ВЛАСНОСТІ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРАВІ ЗАРУБІЖНИХ КРАЇН

У сучасних умовах соціально-економічної нестабільності в суспільстві з особливою актуальністю постає питання кримінальної відповідальності за злочини проти власності. Вирішення проблем ефективності кримінально-правової охорони власності є нагальним не лише для України, а й для зарубіжних країн. Особливу увагу привертають держави, які мають низький рівень злочинності. Тому варто звернути увагу на те, як ці питання вирішуються в США та Великобританії?

Варто зазначити, що особливості кримінальної відповідальності в будь-якій країні зумовлені її правовими традиціями, релігійними, культурними нормами, досвідом, а також сукупністю інших факторів. Це свідчить про те, що будь-яке копіювання норм без їх детального дослідження не вирішить проблеми ефективності кримінально-правової охорони власності.

Велика Британія має кримінальне законодавство, яке не є кодифікованим. Як джерела Особливої частини кримінального права тут використовують окремі закони. Зокрема, посягання на власність передбачені в Законі про крадіжку 1968 і 1978 рр., Законі про злочинне завдання шкоди майну 1971 р. та в ін. У групі злочинів проти власності ключовим є поняття «крадіжка»: особа винна в крадіжці, якщо вона безчесно привласнила майно, яке належить іншому, з наміром назавжди позбавити його цього майна. На основі цього поняття сконструйовано інші склади: крадіжка, вчинена із застосуванням фізичного або психічного насильства, – пограбування; «*burglary*» – особа входить до будівлі, жилого приміщення, порушуючи його недоторканність, із метою вчинення там будь-якого злочину; отримання чужого майна або послуг шляхом введення в оману; вимагання – необґрунтована вимога, отримання вигоди [1].

В Англії та Уельсі «*burglary*», розглядається в Законі про крадіжку

1968 р. у розділі 9 підрозділі 1. Так у пункті «а» говориться, що будь-яка людина, яка входить до будь-якої будівлі, частини будівлі, транспортного засобу або судна з наміром викрасти, заподіяти тяжку шкоду здоров'ю, завдати ушкодження або вчинити згвалтування визнається винною у вчиненні «*burglary*». У пункті «б» підрозділу 1 передбачається інший тип «*burglary*», при якому будь-яка людина, яка входить до будь-якої будівлі, частини будівлі, транспортного засобу або судна, здійснює закінчену крадіжку чи завдає тілесних ушкоджень. Фактичне закінчення є необхідним компонентом такого типу «*burglary*».

Існує також «*burglary*», вчинене при обтяжуючих обставинах відповідно до розділу 10 Закону. Обтяжуючі обставини: наявність зброї або вибухової речовини, імітація вогнепальної зброї або вибухової речовини. При цьому відсутня вимога щодо використання у вчиненні злочину вогнепальної зброї або вибухової речовини.

В більшості кримінальних кодексів у Сполучених Штатах Америки «*burglary*» вважається тяжким злочином і визначається як незаконне проникнення в приміщення з наміром (метою) вчинити там будь-який злочин (не обов'язково кримінальний злочин або крадіжку). Таким чином, засудження за «*burglary*» може мати місце, навіть якщо предмет має незначну вартість або взагалі не вкрадений [2].

Варто зазначити, що не в усіх кримінальних законах США є термін «*burglary*». Таким прикладом є штат Массачусетс (*Massachusetts*), де він формально не використовується. Замість цього, злом та будь-яка крадіжка, які вчиняються, розглядаються як окремі злочини [2]. Причому перший офіційно позначається «злом і проникнення в приміщення в нічний час (або вдень залежно від фактичних обставин) з метою вчинення тяжкого злочину (або проступку залежно від фактичних обставин) і, власне, «крадіжка» (у великих розмірах або дрібна), якщо майно було дійсно вкрадені. Цікавим є розуміння крадіжки, яка тут являє собою не тільки таємне, а й відкрите викрадення чужого майна. Як предмет крадіжки визначають не лише гроші, рухоме або нерухоме майно, а й будь-яку речовину або річ, що мають вартість. Способи вчинення крадіжок: взяття за допомогою вивертів або обману, шляхом навіювання потерпілому страху. Види крадіжок: крадіжка майна, послуг, торгівельних таємниць. Серед обтяжуючих обставин є такі: у великому розмірі (понад 250 доларів США), шляхом вимагання, крадіжка таємних наукових матеріалів, кредитних карток, зброї, автотранспортних засобів. Під пограбуванням в кримінальному законі США розуміється насильницьке розкрадання із застосуванням або погрозою негайного застосування фізичної сили [3]. Обтяжуючі обставини: заподіяння тілесної шкоди потерпілому, вчинення злочину групою осіб, озброєність смертоносною зброєю, а також застосування такої зброї.

Таким чином, можна зробити висновок, що в таких розвинених країнах як Великобританія та США при кваліфікації злочинів проти

власності використовується така категорія як «*burglary*», яка має різні типи в залежності від обставин справи. Кримінальне законодавство деяких штатів не формально не містить цієї категорії та має власні особливості кваліфікації злочинів проти власності.

Список використаних джерел

1. Соловійова А.М. Становлення кримінальної відповідальності за майнові злочини за законодавством України та зарубіжних країн (романо-германської та англосаксонської правових систем) [Електронний ресурс] / А.М. Соловійова // Юридична наука. – 2015. – № 4. – 108-114 с.

2. Уголовное право США : сб. нормативных актов./ сост.: отв. ред. и автор вступ. ст. И.Д. Козочкин. – М.: Изд-во. УДН, 1985. – 4-6 с.

3. Навроцький В. О. Кримінальне законодавство зарубіжних держав: питання Особливої частини / В. О. Навроцький – Львів : юрид. фак-т Львів. держ. ун-ту ім. Івана Франка, 1999. – С. 15-24.

Білоконна Іванна Олександрівна

студентка 2 курсу, 201 групи

Навчально-наукового юридичного

інституту Національного

авіаційного університету

Науковий керівник – асистент

Кочнєва Аліса Олександрівна

Кафедра кримінального права

і процесу Навчально-наукового

юридичного інституту Національного

авіаційного університету

КРИМІНАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЮРИДИЧНИХ ОСІБ В УКРАЇНІ

Сучасний стан розвитку України вимагає фундаментальних та комплексних змін у багатьох сферах життєдіяльності держави. Без сумніву, до цього числа входить й кримінально-правова політика. Однією з найбільш актуальних проблем постає проблема кримінальної відповідальності юридичних осіб, яка дуже активно обговорюється останніми роками.

Кримінальні правопорушення визнаються вчиненими в інтересах юридичної особи, якщо вони спрямовані на отримання нею неправомірної вигоди або створення умов для отримання такої вигоди, а так само на ухилення від передбаченої законом відповідальності.

Зауважимо, що суб'єктами кримінальної відповідальності за вчинення визначених законом кримінальних правопорушень, поряд з юридичними особами, є і фізичні особи – керівники, засновники, учасники або інші